

Bayer Zsolt: Európa

2016 október 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mert Európa ma mi vagyunk. Mi maradtunk. Európa ma ide szorult vissza, a mindig lesajnált, mindig lenézett, mindig kiröhögött, mindig meggyalázott Közép-Európába.

Az ENSZ tavalyi demográfiai előrejelzése (World Population Prospects) a következőket megállapításokat teszi: századunkban a Föld népessége nagyjából ismét megduplázódik (a jelenlegi hétmilliárdról 13,5 milliárdra?).

Felmerül a kérdés: képes-e a Föld egyáltalán eltartani ennyi embert, különösen, ha továbbra is ilyen módon szipolyozzuk ki erőforrásait? Mai tudásunk szerint a válasz: nem. Vagyis ez a népességrobbanás önmagában katasztrófa.

De az igazi katasztrófa, ha megnézzük a népességrobbanás részleteit! Ugyanis az előrejelzés szerint az elöttünk álló néhány évtizedben Afrika népessége megduplázódik, a század végére pedig megnégyszereződik(!), Ázsiáé nagyjából megduplázódik, Dél- és Közép-Amerikáé nagyjából a másfélszeresére emelkedik, Észak-Amerika és Ausztrália nem mutat jelentős változást, vagyis szinten marad, és egyedül az európai bennszülöttek, vagyis mi, európai fehér emberek produkálunk szignifikáns népességcsökkenést.

A történelem könyörtelen leckéje: akik nem képesek biológiai értelemben kitölteni a teret, ahol élnek, azok helyére benyomulnak azok, akik képesek a szaporodásra.

Az európai fehér ember pedig mára elveszítette két alapösztönét: az öfenntartás és a fajfenntartás ösztönét. Ez tragédia. Ez a teljes pusztulás előszobája. Ha minden így marad, akkor csak idő kérdése, hogy mikor történik el örökre az európai, keresztény, fehér civilizáció. Erre persze lehet azt is mondani, hogy kit érdekel, mi lesz évtizedek múlva. Lehet ezt mondani. De így csak az gondolkozhat, akinek nincs gyereke. Akinek vannak ivadékai, az felelősséget érez a jövőért, és képes továbblátni a következő pillanatnál. Annak nem mindegy, milyen világot hagy maga után, mit hagy az utódaira. Mert az európai, keresztény ember mégiscsak kapcsolatban áll az örökkévalósággal. Az örökkévalósággal pedig az Istenen kívül csak az utódainkon keresztül állunk kapcsolatban.

Ez tehát a demográfiai helyzet. Ideje lenne szembenézni vele. Ideje lenne végiggondolni, mi következik mindebből. Mondjuk, mi lesz, ha Afrika tényleg elindul? Mai tudásunk szerint az észak-afrikai és a szubszaharai térségből nagyjából harmincmillió ember készül átkelni Európába. Mi lesz, ha a megduplázódott népesség? Ázsiából majd hatvanmillió, a négy milliárdos Afrikából pedig majd egymilliárd akar átkelni a Földközi-tengeren? Mert már most nincs mit enni és inni, akkor pedig végképp nem lesz! És akkor az ember elindul! Nos? Akkor mit tesz majd Európa? Nyálfolyató idiótaként továbbra is behordjuk majd őket Lampedusára, vagy akkor eljön a Mad Max világa, és addig lövünk, amíg megolvad a fegyver csöve?

Mi lenne, ha ezek helyett Európa elkezdene gondolkodni?

Persze kérdés, van-e még Európa?

Mi itt, az egykori Fal rossz oldalán, évtizedekig rizgettünk egy álmodt Európáról. Volt nekünk egy békebeli Európánk. S amikor kicsit enyhült a borzalom, s eljutottunk oda, akkor ámultunk a mi békebeli Európánkon, és vágyakoztunk oda. Elámultunk a kedélyes és szép Bécsen, a derék német burgerek gyönyörűséges, kristálytisza, ékszerdoboz városain, vagy csak álltunk Párizsban, a Pont Neufön, és bámultuk a Szajnát, álltunk a Sacré-Coeur lépcsőjén, s néztük ámulva a szerelmesek városát, vagy a Montmartre és a Quartier Latin valamelyik bájos kocsmájában egy calvadoszal áldoztunk Ravic, Morozov és Aristide Bruant emlékének. Vagy odaszegedtünk Szerb Antal nyomába Itáliában, és sóhajtva láttuk, hogy ott tényleg „úgy hajigálózna a kétezer éves cserepekkel a gyerekek, mint otthon a papsajttal”.

Ez az Európa nincsen többé.

Nem tudom, hogy örökre elveszett, vagy még visszahozható, de ma, most nincsen, ez a szomorú, kétségbeejtő tény. Menjetek el, és nézzétek meg a saját szemetekkel. Nézzétek meg, hogy néz ki ma Bécs, nézzétek meg, mivé lettek a gazdag német burgerek ékszerdoboz városkái. Nézzétek meg a mai Munchent... Uramisten... Menjetek el Rómába, Nápolyba, és zokogjatok. Menjetek fel a Sacré-Coeurhoz, és nézzétek, hogyan árulják a lépcsőkön a mindent ellepő feketék a hamisított bővlit. Próbáljátok ki egy romantikus esti sétát Marseille-ben...

A mi békebeli, gyönyörűséges Európánk oda van...

S ha most egy marslakó érkezne közénk, s neki kéne elmagyarázni, milyen is volt a mi békebeli Európánk, a mi

derék marslakónkat ma kizárólag Prágába, Krakkóba, Varsóba, Pozsonyba, Kassára, Budapestre, Sopronba és Egerbe vihetnénk.

Mert Európa ma mi vagyunk. Mi maradtunk. Európa ma ide szorult vissza, a mindig lesajnált, mindig lenézett, mindig kiröhögött, mindig meggyalázott Közép-Európába.

Ezt az Európát kell most megvédenünk. Mindenáron. A többit meg majd meglátjuk...

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyászatról tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
